

УДК 351:364-1

DOI <https://doi.org/10.32782/humanitas/2026.3.7>

Валентин МАЛИНОВСЬКИЙ

доктор політичних наук, професор, професор кафедри соціогуманітарних технологій, Луцький національний технічний університет, вул. Львівська, 75, м. Луцьк, Волинська обл., Україна, 43018

ORCID: 0000-0003-2017-553 X

Бібліографічний опис статті: Малиновський, В. (2026). Наукова концептуалізація понять «соціальне управління» та «соціальне адміністрування». *Ввічливість. Humanitas*, 3, 54–60, doi: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2026.3.7>

НАУКОВА КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ ПОНЯТЬ «СОЦІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ» ТА «СОЦІАЛЬНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ»

У статті здійснено наукову концептуалізацію понять «соціальне управління» та «соціальне адміністрування». Визначено їх сутність, функціональне призначення та співвідношення. Соціальне управління розглянуто як стратегічний компонент формування та організації реалізації соціальної політики, а соціальне адміністрування – як інструментально-процедурний механізм її практичного впровадження. Обґрунтовано авторські підходи до розуміння зазначених категорій та їх роль у функціонуванні системи соціального захисту населення.

Мета роботи полягає у науковій концептуалізації понять «соціальне управління» та «соціальне адміністрування», з'ясуванні їх сутності, функціонального призначення, співвідношення та взаємозв'язку у соціальній сфері.

Методологічною основою дослідження є загальнонаукові та спеціальні методи пізнання. Використано методи аналізу і синтезу для узагальнення наукових підходів до розуміння «соціального управління» та «соціального адміністрування», системний метод – для розгляду їх як взаємопов'язаних складових реалізації соціальної політики, порівняльний метод – для виявлення їх спільних і відмінних ознак, а також логіко-семантичний метод і метод наукової абстракції для уточнення категоріального апарату та формування авторських визначень досліджуваних понять.

Наукова новизна полягає у формуванні комплексного концептуального підходу до розуміння соціального управління та соціального адміністрування як взаємопов'язаних складових єдиного механізму управління соціальною сферою. Вперше запропоновано авторське визначення цих понять, розкрито їхні сутнісні характеристики, функціональне призначення та взаємозв'язок, а також обґрунтовано їх співвідношення як стратегічного (соціальне управління) та операційного (соціальне адміністрування) рівнів.

Висновки. Проведене дослідження дало змогу сформулювати концептуальний підхід до розуміння соціального управління та соціального адміністрування, визначити їх сутність, функціональне призначення та взаємозв'язок, а також обґрунтувати їх трактування як стратегічного й операційного рівнів управлінського впливу на соціальну сферу.

Ключові слова: соціальне управління, соціальне адміністрування, соціальна сфера, соціальна політика, соціальний захист населення, публічне управління, публічне адміністрування, соціальні послуги, інституції соціального захисту.

Valentyn MALYNOVSKIY

Doctor of Political Sciences, Professor, Professor at the Department of Socio-Humanitarian Technologies, Lutsk National Technical University, 75 Lvivska str., Lutsk, Volyn region, Ukraine, 43018

ORCID: 0000-0003-2017-553 X

To cite this article: Malynovskyi, V. (2026). Naukova kontseptualizatsiia poniat «sotsialne upravlinnia» ta «sotsialne administruvannia» [Scientific Conceptualization of the Concepts of “Social Management” and “Social Administration”]. *Vvichlyvist. Humanitas*, 3, 54–60, doi: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2026.3.7>

SCIENTIFIC CONCEPTUALIZATION OF THE CONCEPTS OF “SOCIAL MANAGEMENT” AND “SOCIAL ADMINISTRATION”

The article provides a scientific conceptualization of the concepts of “social management” and “social administration.” Their essence, functional purpose, and interrelationship are defined. Social management is considered a strategic component of the formulation and organization of social policy implementation, while social administration is viewed as the instrumental and procedural mechanism for its practical implementation. The author substantiates original approaches to understanding these categories and highlights their role in the functioning of the social protection system.

The purpose of the study is to provide a scientific conceptualization of the concepts of “social management” and “social administration”, and to clarify their essence, functional purpose, correlation, and interrelationship in the social sphere.

The methodological basis of the study comprises general scientific and special research methods. Analysis and synthesis were used to generalize scholarly approaches to understanding social management and social administration; the systems approach was applied to examine them as interconnected components of social policy implementation; the comparative method was employed to identify their common and distinctive features; and the logical-semantic method together with scientific abstraction was used to clarify the conceptual framework and formulate the author’s definitions of the studied concepts.

The scientific novelty lies in formulating a comprehensive conceptual approach to understanding social management and social administration as interconnected components of a single mechanism for managing the social sphere. For the first time, the author’s definition of these concepts is proposed, revealing their essential characteristics, functional purpose, and interconnection, as well as substantiating their correlation as strategic (social management) and operational (social administration) levels.

Conclusions. The study enabled the development of a conceptual approach to understanding social management and social administration, clarified their essence, functional purpose, and interrelationship, and substantiated their interpretation as the strategic and operational levels of managerial influence within the social sphere.

Key words: social management, social administration, social sphere, social policy, social protection of the population, public management, public administration, social services, social welfare institutions.

Актуальність проблеми зумовлена потребою концептуалізації термінологічного апарату в соціальній сфері. Значна частина понять ще не має усталеного наукового змісту, а окремі з них залишаються предметом активних наукових дискусій. До таких належать «соціальне управління» та «соціальне адміністрування», що ускладнює як теоретичне осмислення, так і практичне застосування. Це актуалізує необхідність чіткого наукового обґрунтування зазначених категорій як базових концептів теоретичного забезпечення публічного управління соціальною сферою. Недостатня теоретична розробленість і фрагментарність практичної імплементації цих понять зумовлюють потребу подальших наукових досліджень.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика публічного управління соціальною сферою та соціальної політики є предметом активного наукового інтересу як вітчизняних, так і зарубіжних вчених. Зокрема, О. Щербань дослідила співвідношення між поняттями «соціальне управління» і «соціальний менеджмент» (Щербань, 2025). І. Зварич та О. Зварич визначили ключові особливості та принципи публічного управління у соціальній сфері України (Зварич, 2024). В. Попо-

вич і Я. Попович розкрили потенційні можливості публічного управління у системі соціальної роботи в умовах воєнного стану (Поровych, Поровych, 2022). В. Попович та Т. Новак окреслили проблемне поле соціально-управлінських практик (Поровych, Novak, 2022). І. Колосовська зосередила увагу на формуванні концепції публічного управління в умовах новітніх соціальних викликів і загроз (Колосовська, 2023).

Водночас у сучасній науковій літературі відсутнє цілісне теоретичне обґрунтування понять «соціальне управління» та «соціальне адміністрування», що зумовлює необхідність поглибленого теоретико-методологічного осмислення зазначеної проблематики.

Метою дослідження є теоретико-методологічне обґрунтування понять «соціальне управління» та «соціальне адміністрування», визначення їх сутнісного змісту та співвідношення.

Виклад основного матеріалу дослідження. З’ясування сутності поняття «соціальне управління» потребує звернення до існуючих наукових підходів щодо його трактування та виокремлення ключових ознак. У науковій літературі соціальне управління традиційно розглядається як особливий вид управлінської діяльності, пов’язаний із ціле-

спрямованим впливом на суспільні процеси, соціальні відносини та поведінку соціальних груп з метою забезпечення стабільного функціонування суспільства. Наприклад, в Енциклопедичному словнику з державного управління воно визначається як «вид управління, що передбачає спрямування впливів його суб'єктів на упорядкування та організацію процесів спільної колективної діяльності людей відповідно до об'єктивних законів та викликів сучасності» (Енциклопедичний словник, 2010, с. 662).

Наведене визначення відображає традиційне трактування поняття «соціальне управління», сформоване переважно в межах радянської та пострадянської адміністративної традиції, де воно фактично отожднювалося з управлінням суспільством як соціальною системою. Водночас в умовах диференціації управлінського знання та розвитку сучасних концепцій публічного управління таке розуміння видається надто загальним і не дає змоги належним чином відобразити специфіку управлінських процесів, зокрема у соціальній сфері. Крім того, у зарубіжній науковій літературі переважають поняття (*social policy, social services management, human services management, welfare administration*), пов'язані з управлінням соціальною політикою, соціальними послугами та соціальним забезпеченням, тоді як категорія «соціальне управління» у згаданому вище традиційному розумінні практично не використовується. З огляду на це, «соціальне управління» пропонується розглядати як вид публічного управління, спрямований на стратегічний розвиток соціальної сфери, визначення цілей, пріоритетів і напрямів її функціонування з метою забезпечення соціального добробуту населення.

При цьому зауважимо, що хоча запропоноване трактування за змістом близьке до поняття «публічне управління соціальною сферою», на нашу думку, використання терміна «соціальне управління» є більш обґрунтованим. Поняття «публічне управління соціальною сферою» акцентує увагу насамперед на об'єкті управлінського впливу – соціальній сфері як сукупності інституцій соціального захисту (далі – ІСЗ) та відносин, відображаючи галузеву спрямованість управлінської діяльності. Натомість термін «соціальне

управління» дає змогу охарактеризувати не лише сферу реалізації управлінського впливу, а й його функціональне призначення, орієнтоване на забезпечення соціального добробуту населення, соціальної безпеки та соціального розвитку. У цьому контексті соціальність розглядається не як характеристика об'єкта управління, а як характеристика його цілей та очікуваних результатів. За такого підходу соціальна сфера є середовищем здійснення управлінського впливу, тоді як соціальний добробут населення є його стратегічною метою. Відтак категорія «соціальне управління» повніше відображає зміст і призначення відповідної управлінської діяльності, оскільки характеризує її через суспільно значущі цілі та результати, а не лише через сферу реалізації. Саме тому цей термін, на нашу думку, точніше відображає діяльність, зосереджену на формуванні та реалізації соціальної політики з метою забезпечення добробуту населення.

У цьому контексті *соціальне управління* доцільно розглядати як *системно організовану та цілеспрямовану діяльність ІСЗ, метою якої є забезпечення соціального добробуту населення, соціальної стабільності та соціального розвитку шляхом формування і реалізації соціальної політики, а також розвитку й модернізації соціальної сфери*.

Соціальне управління як різновид публічно-управлінської діяльності здійснюється системою ІСЗ, до якої входять Міністерство соціальної політики, сім'ї та єдності, органи та установи, що належать до сфери його управління, Пенсійний фонд України (далі – ПФУ) та його територіальні органи, Національна соціальна сервісна служба та її територіальні органи, фонди загальнообов'язкового державного соціального страхування та їх територіальні органи, місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування (далі – ОМС) та інші надавачі будь-яких видів соціальної підтримки (Стратегія, 2020). Їхня діяльність спрямована на формування державної соціальної політики та організацію її реалізації, визначення стратегічних пріоритетів соціального розвитку, координацію взаємодії у сфері соціального захисту, нормативно-правове регулювання соціальної сфери та контроль за дотриманням соціальних гарантій. Соціальне управління реалізується через систему взаємопов'язаних

функцій, серед яких важливе місце посідають прогнозування, планування, організація, координація, регулювання, моніторинг і контроль. Практичне втілення цих функцій знаходить відображення у розробленні соціальних програм, розвитку інституційної спроможності системи соціального захисту та створенні умов для забезпечення належного рівня соціального добробуту населення.

Для більш глибокого розуміння сутності соціального управління важливим є розмежування понять «управління» та «адміністрування», які в науковій літературі та управлінській практиці нерідко використовуються як синоніми. Водночас у сучасній теорії публічного управління ці поняття відображають різні рівні управлінської діяльності. Управління пов'язується, насамперед, з визначенням стратегічних цілей, формуванням політик, прийняттям управлінських рішень і координацією їх реалізації, тоді як адміністрування – із практичним втіленням політик і прийнятих рішень через систему адміністративних процедур, регламентів і технологій.

Теоретичні засади такого підходу були сформовані у працях представників європейської та американської шкіл адміністрування, зокрема, А.-Ф. Вів'єна (Études, 1845), О. Е. Г'юза (Hughes, 2018), В. Вільсона (Wilson, 1887), Д. Кілінга (Keeling, 1972). У 1950 р. Д. К. Кідні опублікував знакову статтю «The Social Work Administration Process», у якій з'явився термін «Social Welfare Administration» (адміністрування соціальним забезпеченням): «Соціальне адміністрування – це двосторонній процес трансформації соціальної політики в соціальні послуги... Цей процес включає використання досвіду, отриманого під час надання послуг, для постійної зміни та вдосконалення самої політики» (Kidneigh, 1950).

Перед аналізом сутності соціального адміністрування доцільно розмежувати поняття «управління» та «адміністрування», які, попри їхню близькість, відображають різні рівні публічно-управлінської діяльності. Як уже зазначалося вище, поняття «управління» охоплює формування політики, визначенням цілей і пріоритетів розвитку та прийняттям управлінських рішень, тоді як «адміністрування» – з їх практичною реалізацією через систему

адміністративних процедур, регламентів та інструментів. Такий підхід узгоджується з класичною дихотомією «політика – адміністрування» та сучасними інтерпретаціями, що розмежовують стратегічний і операційний рівні публічного управління.

Таким чином, розмежування управління та адміністрування дає змогу глибше розкрити функціональну природу діяльності ІСЗ. Управління в цьому контексті виступає як стратегічний і політико-нормотворчий компонент, що визначає цілі, пріоритети та напрями розвитку соціальної сфери, тоді як адміністрування є інструментально-процедурним механізмом їх практичної реалізації. Водночас у реальній управлінській практиці ці складові тісно взаємодіють, утворюючи цілісну політико-адміністративну систему. Особливо виразно це проявляється у соціальній сфері, де ефективність державної соціальної політики безпосередньо залежить від якості її адміністративного втілення. У зв'язку з цим подальший аналіз соціального адміністрування потребує уточнення його змісту, функціонального призначення та сутнісних характеристик.

З огляду на інструментально-процедурний характер соціального адміністрування, його сутність доцільно розглядати як сукупність адміністративних дій, процедур і технологій, за допомогою яких забезпечується практична реалізація соціальної політики та надання соціальної підтримки населенню. У цьому контексті *соціальне адміністрування* можна визначити як *діяльність ІСЗ, що полягає у прийнятті адміністративних актів, організації надання соціальних послуг і здійсненні адміністративних процедур соціального характеру щодо осіб, які потребують державної соціальної підтримки, із використанням відповідного інструментарію та сучасних управлінських технологій*.

Водночас соціальне управління та соціальне адміністрування перебувають у тісному взаємозв'язку, оскільки в процесі реалізації соціальної політики одночасно застосовуються як стратегічні управлінські, так і операційно-адміністративні інструменти. Так, організація виконання державних цільових програм та координація діяльності суб'єктів, залучених до їх реалізації, належать до функцій соціального управління. Натомість безпосереднє виконання

заходів, передбачених операційними планами, здійснюється через систему адміністративних процедур. Оцінювання результатів і підсумковий контроль також залишаються складовою управлінського рівня.

Принциповою відмінністю між цими видами діяльності є їхній характер: соціальне управління має дискреційний характер, оскільки передбачає вибір альтернативних варіантів розвитку, тоді як соціальне адміністрування є чітко регламентованою діяльністю, у межах якої дії виконавців визначаються адміністративними процедурами, стандартами та нормативно-правовими актами. Таким чином, соціальне управління формує цілі та стратегічну «рамку» розвитку, тоді як соціальне адміністрування забезпечує їх практичну реалізацію та трансформацію у конкретні результати для отримувачів соціальних послуг через мережу ІСЗ. Відмінності між ними узагальнено у табл. 1.

У процесі здійснення адміністративних функцій органи публічної влади набувають повноважень *адміністративного органу* – орган виконавчої влади, ОМС, їх посадова особа, інший суб'єкт, який відповідно до закону уповноважений здійснювати функції публічної адміністрації (Про адміністративну процедуру, 2022). У цьому контексті доцільно розрізняти адміністративну діяльність як владно-розпорядчу, регулятивну та юрисдикційну, спрямовану на реалізацію норм права, та соціальне управління як цілеспрямований вплив на соціальні процеси й відносини з метою досягнення суспільно значущих результатів.

Як випливає з наведеного підходу, органам публічної влади притаманна подвійна політико-адміністративна природа, що проявляється у поєднанні управлінських і адміністративних функцій. З одного боку, вони формують і реалізують державну соціальну політику, визначають пріоритети розвитку соціальної сфери, організовують надання соціальних послуг, тобто здійснюють соціальне управління. З іншого боку, ці ж органи застосовують норми адміністративного права, приймають обов'язкові для виконання рішення, здійснюють контроль і нагляд, а також застосовують заходи адміністративного примусу, що становить зміст їх адміністративної діяльності. Наприклад, ПФУ не лише здійснює адміністрування пенсійних виплат і приймає індивідуальні адміністративні рішення, але й бере участь у формуванні та реалізації державної пенсійної політики та забезпеченні функціонування системи соціального захисту.

Аналогічно ОМС реалізують функції соціального управління шляхом затвердження місцевих програм соціального розвитку та визначення пріоритетів соціальної підтримки населення, а функції соціального адміністрування – через діяльність центрів надання адміністративних послуг, структурних підрозділів соціального захисту та прийняття індивідуальних адміністративних актів щодо конкретних отримувачів соціальних послуг.

Проведений аналіз дає підстави стверджувати, що соціальне управління та соціальне адміністрування є взаємопов'язаними, але

Таблиця 1

Порівняльна характеристика соціального управління та соціального адміністрування

Ознака для порівняння	Соціальне управління	Соціальне адміністрування
Характер діяльності	Стратегічний, концептуальний, варіативний	Операційний, процедурний, виконавчий
Основна мета	Визначення місії, пріоритетів та напрямів соціального розвитку	Забезпечення реалізації соціальних прав громадян та задоволення їх конкретних соціальних потреб
Спосіб прийняття рішень	Дискреційний (вибір серед альтернатив)	Регламентований (відповідно до процедур і стандартів)
Об'єкт впливу	Соціальні процеси, системи, великі соціальні групи	Отримувачі соціальних послуг, конкретні категорії населення
Функції	Прогнозування, планування, організація, координація, оцінювання, контроль	Соціальний захист, соціальна підтримка, соціальна робота, надання соціальних послуг
Результат	Соціальний розвиток, стабільність і збалансованість системи соціального захисту населення	Конкретна соціальна послуга, адміністративний акт

не тотожними категоріями. Концептуалізація цих понять сприяє формуванню цілісного наукового бачення механізмів функціонування соціальної сфери та створює методологічне підґрунтя для подальшого дослідження процесів модернізації системи соціального захисту населення в умовах суспільних трансформацій.

Висновки. У результаті дослідження здійснено наукову концептуалізацію понять «соціальне управління» та «соціальне адміністрування», що дало змогу розмежувати їхню функціональну природу. Визначено, що соціальне управління є стратегічним, концептуальним і дискреційним компонентом публічно-управлінської діяльності, спрямованим на формування пріоритетів і напрямів розвитку соціальної сфери. Соціальне адміністрування розглядається як інструментально-процедурний механізм реалізації соціальної політики, що полягає у діяльності ІСЗ щодо прийняття адміністративних актів і надання соціальних та адміністративних послуг соціального харак-

теру відповідно до встановлених процедур і стандартів.

Установлено, що органи публічної влади поєднують управлінські та адміністративні функції, формуючи цілісну політико-адміністративну систему, в якій соціальне управління визначає стратегічні цілі та напрями розвитку соціальної сфери, а соціальне адміністрування забезпечує їх практичну реалізацію. Розмежування цих категорій має не лише теоретичне, а й практичне значення, оскільки дає змогу чіткіше визначити функціональне призначення суб'єктів соціального управління та адміністрування, межі їх повноважень та особливості застосування управлінських і адміністративних інструментів.

Подальші дослідження доцільно зосередити на вивченні механізмів взаємодії суб'єктів соціального управління в умовах децентралізації та цифрової трансформації соціальної сфери, а також на розробленні критеріїв оцінювання ефективності соціального адміністрування.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Щербань О. Д. Соціальний менеджмент як різновид соціального управління: теоретико-прикладні межі та можливості. *Трансформаційна економіка*. 2025. № 4. С. 245–248. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-8141/2025-13-39>
2. Zvarych I, Zvarych O. Principles of public administration in the modern social sphere of Ukraine. *Salud, Ciencia y Tecnología – Serie de Conferencias* [Internet]. 2024 Sep. 1 [cited 2026 Jun. 8];3:767. DOI: <https://doi.org/10.56294/sctconf2024.767>
3. Popovych V., Popovych Ya. The potential of public administration in social work in military conditions in Ukraine. *Social Work and Education*. 2022. № 9 (3). С. 370–382. DOI: <https://doi.org/10.25128/2520-6230.22.3.4>
4. Popovych V., Novak T. Social management practices in the social work management system: problem statement. *Ввічливість. Humanitas*. 2022. № 1. С. 101–108. DOI: <https://doi.org/10.32782/humanitas/2022.1.15>
5. Колосовська І. І. Детермінуючі фактори формування соціальної концепції публічного управління. *Демократичне врядування*. 2023. Том 16, № 1(31). С. 108–117. DOI: <https://doi.org/10.23939/dg2023.01.108>
6. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад.: Ю. П. Сурмін, В. Д. Бакуменко, А. М. Михненко та ін.; за ред. Ю. В. Ковбасюка, В. П. Трощинського, Ю. П. Сурміна. Київ: НАДУ, 2010. 820 с.
7. Стратегія цифрової трансформації соціальної сфери: затв. розпорядж. Каб. Міністрів України від 28.10.2020 р. № 1353-р. *Урядовий кур'єр*. 2020. 31 жовт. С. 13.
8. *Études administratives* (1845) / par M. Vivien. Paris: Guillaumin. 541 p.
9. Owen E. Hughes (2018). *Public Management and Administration. An Introduction*. 5th Edition. London: Red Globe Press P. 3-4.
10. Wilson, W. (1887). The study of Administration. *Political Science Quarterly*. Vol. 2. № 2. P. 210.
11. Keeling, D. (1972). *Management in Government*. London: Allen & Unwin. 210 p.
12. Kidneigh, J. C. (1950). Social work administration: An area of social work practice? *Social Work Journal*, 57, 61–79.
13. Про адміністративну процедуру: Закон України від 17.02.2022 р. № 2073-IX. *Голос України*. 2022. 15 черв. С. 10. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#Text>

REFERENCES:

1. Shcherban, O. D. (2025). Sotsialnyy menedzhment yak riznovyd sotsialnoho upravlinnia: teoretyko-prykladni mezhi ta mozhlyvosti. Transformatsiina ekonomika [Social management as a type of social governance: theoretical and applied limits and possibilities]. *Transformatsiina ekonomika*, (4), 245–248. <https://doi.org/10.32782/2786-8141/2025-13-39> [in Ukrainian].
2. Zvarych I, Zvarych O. (2024). *Principles of public administration in the modern social sphere of Ukraine. Salud, Ciencia y Tecnología – Serie de Conferencias [Internet]. Salud, Ciencia y Tecnología – Serie de Conferencias*, 3, Article 767. <https://doi.org/10.56294/sctconf2024.767> [in English].
3. Popovych, V., Popovych, YA. (2022). The potential of public administration in the system of social work under martial law in Ukraine. *Social Work and Education*, 9(3), 370–382. <https://doi.org/10.25128/2520-6230.22.3.4> [in Ukrainian].
4. Popovych, V., Novak, T. (2022). Social management practices in the social work management system: problem statement. *Vvichlyvist. Humanitas*, (1), 101–108. <https://doi.org/10.32782/humanitas/2022.1.15> [in Ukrainian].
5. Kolosovska I. I. (2023). Determinuiuchi faktory formuvannia sotsialnoi kontseptsii publicnoho upravlinnia [Determinants of the formation of the social concept of public administration]. *Demokratychnе vriaduvannia*, 16(1), 108–117. <https://doi.org/10.23939/dg2023.01.108> [in Ukrainian].
6. Surmin, Yu. P., Bakumenko, V. D., & Mykhnenko, A. M. (Comps.). (2010). *Entsyklopedychnyi slovnyk z derzhavnoho upravlinnia* [Encyclopedic dictionary of public administration] (Yu. V. Kovbasiuk, V. P. Troshchynskyi, & Yu. P. Surmin, Eds.). NADU. [in Ukrainian].
7. Cabinet of Ministers of Ukraine. (2020, October 28). *Stratehiia tsyfrovoi transformatsii sotsialnoi sfery* [Strategy for digital transformation of the social sphere] (Order No. 1353-r). *Uryadovyi Kuryer*, (211), 13. [in Ukrainian].
8. Vivien, M. (1845). *Études administratives* [Administrative studies]. Guillaumin. [in French].
9. Hughes, O. E. (2018). *Public Management and Administration. An Introduction*. 5th Edition. London: Red Globe Press P. 3–4.
10. Wilson, W. (1887). The study of Administration. *Political Science Quarterly*. Vol. 2. № 2. P. 210.
11. Keeling, D. (1972). *Management in Government*. London: Allen & Unwin. 210 p.
12. Kidneigh, J. C. (1950). Social work administration: An area of social work practice? *Social Work Journal*, 57, 61–79.
13. Verkhovna Rada of Ukraine. (2022, February 17). *Pro administratyvnu protseduru* [On administrative procedure] (Law of Ukraine No. 2073-IX). *Holos Ukrayiny*, (121), 10. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2073-20#Text> [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 17.06.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 10.07.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 15.09.2026